

נאום ליום השואה

כ"ז בניסן ה'תשכ"ד (9.4.1964)

יום השואה והגבורה חל בין חג החרות הקדום לבין יום קוממיות ישראל

בארצו כדורנו. בין שני מועדים אלה מקופלים דברי ימי עמנו.

ביציאה משעבוד מצרים קנינו את קוממיותנו בימים ההם. בעלותנו מתוך

השואה נחיה בדמנו, כאומה עצמאית מחדש, בזמן הזה.

נזכור ביום זה את הפרק הנורא ביותר בתולדותינו על כפל פניו: פן השואה

ופן הגבורה. גם זה וגם זה מלווים את עם ישראל ברוב ימיו.

התנכלות מלכויות ושעבוד גלויות, ובהן כל אלה שרשרת בלתי פוסקת של גבורה

יהודית, אם גבורה ייאוש ואם גבורה בונה.

לא חדלה גבורה מישראל מימות בר-כוכבא ועד ימינו מסע. מפולמוס טראיאנוס

ועד לוחמי היערות ומורדי הגיטאות, במלחמות יהודים ובמלחמות עמים, לא פסקו גילויי

גבורה יהודיים כשם שלא פסקו חיים יהודיים עצמיים.

ככל שאנו משחררים והולכים מתפיסת העם היהודי בגלותו כמושא סביל של ההיסטוריה

ולא כנושאה, ככל שהושפיה החוקרים את מהלך תולדותיו של העם היהודי מבחינת מה שעשה הוא,

ולא מבחינת מה שעשו לו, עולים לפנינו פירקי גבורה חזור ועלה.

1947

The above mentioned...

...

...

...

...

...

...

פרקים חדשים במסכת סופלאה זו הולכים ומתגלים לפנינו. הנה, לעינינו
ממש, במשפטם של רוצחי אושוויץ, צף ועלה מחוש פרק ההתמרדות היהודית במחנה הרצח,
כאשר אפסה כל הקווה זולחי הרצון הלוהט לראוה, לכל הפחות, את התליינים משלמים
את מחיר הדמים.

אבל הייתה גם מלחמת יהודים ממש. מרדי הגטאות, מלחמת הפרטיזנים היהודיים,
שהיכו באויב ככל שהשיגה ידם, ועם זאת בקשו לקיים גרעין יהודי חי, שיעלה מן
היערות עם התנערות העמים מעול הצורר; גרעין זה הוסיף לרקום את מסכת הקומת ישדאל.

* * *

קמו בזמן האחרון עוררים על הערכתה ההיסטורית של מלחמת היהודים בנאצים.
כמו לא די לנו באימת השואה, באו להוסיף עליה את "עונשו של מוטר השכל" אכזרי, כאילו
בנו האשם, שהתקוממות היהודים היחה מועטת, כאילו בצואר הארגון היהודי הלוי הקולר,
אלה באו להתוות בקורבן עצמו את החוו של מסייע לאסון.

יודע עמנו ועד, כי לא כך הוא הדבר. הרי אם הזכרנו את אושוויץ, יודעים אנו,
כי בצד מיליון וחצי יהודים הושמדו שם לא פחות משני מיליונים מבני עמים אחרים.

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

* * *

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

היהודים הם שהתקוממו, אפילו שם. על אחרים לא שמענו, ואין לנו זכאים לבוא, הלילה, בטענה אליהם. אולם ידוע נדע, כי הכוחות המשתקים כל התנגדות נבעו מאימת השטנים של השואה עצמה.

יתר כל-כן: טענת הרשע על ההתארגנות היהודית שהיה בה, דווקא, סיוע לסבך כביכול, מתנפצת אף היא אל עובדות השואה.

הרי היגיעה הרעה אל קיבוץ יהודי גדול שלא היה בו שום ארגון, ומלאכה ההשמדה שם היתה איומה וסוטאלית יותר - ולא פחות - מאשר בכל מקום אחר.

גילויי הגבורה היהודית יהיו לעם ישראל לאורך ימים לסמל מחנך גדול, כגבורת מצדה וכחשועה המכבים. עצם המלחמה בצורר והניצחון עליו הם שהיניחו את היסוד לחידוש קוממיותנו. מבחינה זו היו מלחמות היהודים בנאצים ומלחמת הקוממיות כאן מלחמה אחת. הסמיכות הגאוגרפית בין יד-ושם לבין הר הרצל מבטא חרבה יוחר מקרבת מקום בלבד.

* * *

אין המורה לפצע האנוש שנפצע גופו של העם היהודי בשואה. נעשה נסיון, בזמן משפט איכמן, להעלות חשבון היסטורי גדול מה היו פני העם היהודי כיום לולא השואה ומה גדול האבדה שאבדה. איני יודע אם אפשר לעשות חשבון כזה עד הסוף.

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

* * *

... ..
... ..
... ..

אחת יודעים אנו: עלינו מתוך השואה כעס חי. גילה עמנו השותה דם חיוניו
מוטלאה וכוסר וגנראציה אדיר. שבטים יהודיים אחרים, שלא נגעה עדיהם הרעה,
עצם מעצמו ובשר מבשרו של העם, נחלצו לחדש עימנו את קוממיות ישראל ולבנות
עמינו יחד את המדינה. מבחינה זו כולנו בגדר "סאריית הפלטה".

גם כוחנו החומרי וגם סגולת רוחנו ידרשו לנו, כדי שלעולם לא יוכל עוד
מתנכל לראות ביהודים קורבן חסר ישע. לעולם לא ישוב עוד צל השואה ללווה את
דברי ימי ישראל כאשר הוא ליווה אותם במשך כאלפיים שנות גלות.

אחריות זו אינה מוטלת עלינו, יהודי ישראל, לבדנו. כל כוחותיו של העם
היהודי ידרשו לכך. אנו מצווים על הידוש שותפה הגורל והיצירה עם קיבוצים שנותקו
מאיתנו במהלך ההיסטוריה. אנו מצווים על גיוס כל הכוח היהודי, באיכות ובכמות,
לעזרת הקיום היהודי החדש, שהמדינה מסמלה אותו.

* * *

השואה היא פרק של ימי אפלה בהולדות ישראל. ימי אדם וימי עם אין בכוחם להספיק
למצוה את האבל. עלינו להתרגל, למרות הכול, ולהישיר מבט בפני הפרק הזה בחולדותנו.
עלינו לשלבו בתודעתנו הלאומית וההיסטורית, לא לעצום עיניים בפחד, ולא לאחל לעצמנו
אח היעלמו מזכרוננו הקיבוצי.

The first and most important thing to do is to get a good idea of what you want to do. This is not a simple task, but it is essential. You need to know what you are capable of, what you like, and what you are interested in. This will help you to choose a career that is right for you.

Once you have a good idea of what you want to do, the next step is to research the different options available to you. This will involve looking at the different careers, the requirements for each, and the opportunities for advancement. You will also need to consider the costs of different careers and the potential for success.

When you have done your research, you will be in a better position to make a decision. It is important to remember that you do not have to make a final decision immediately. You can always change your mind if you find that a particular career is not for you. However, it is important to make a decision at some point, so that you can start to plan for the future.

* * *

Remember that you are not alone in this process. There are many people who have gone through the same process and who can offer you advice and support. You can also seek help from your school or university. They will be able to provide you with information about different careers and help you to make a decision.

גם אם נניח לכל בחינה אחרת, היה לו, למשפט איכמן, ערך עצום מן הבחינה הזאת. הוא חייב את הנוער שבגדל כאן להזדהות בברית אחים עם פאר העם היהודי באירופה. בצידה של שלילה הגלוה קמה ונחייחה ההזדהות עם הגולה. מתוך הכרת שוהפוט הגורל באה ההחלטה הנחושה לבנות עתיד משותף לעם היהודי, האחד בכל ההפוכות גורלו.

נעלה מתוך הפרק הזה בתולדותנו את מורשת הלקח ואת מורשת התחושה המחייבות

אוחנו לעתיד לבוא. אין דרכים קצרות לשאיבה מן העבר הרחוק, מן העבר הגלום במקרא ומן העבר הנחשף בחורבות מצדה. צינורות היניקה והחיות הלאומיים שלנו עוברים על פני כל חולדות עם ישראל ואנו הייביים לספוג דרכם את אימת השואה ואת הוד הגבורה האחוזים ודבוקים זה בזה. ואז, רק אז, "מהררי הנשף עוד נחצוב להבה".